

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد / بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم / از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

پیکار پامیر
۰۸.۰۱.۱۰

بازهم بمباران اشغالگران و کشتار بیگناهان

خاک بر سر کرد عشق و پای در گل ماند حسن
گر بهار این رنگ دارد، حیف قمری، وای سرو

بلی ! در روز های اخیر باز، طوفانی از بمباران های هوایی اشغالگران از یکطرف و طنین فریاد ها و اعتراضات مردم افغانستان از سوی دیگر به گوشها میرسد. اشغالگران "جامعه جهانی" از مدتهاست که با بم ریزی کورکورانه (و یا از نظر سیاسی هدفمندانه)، موجب کشتار افراد ملکی بیگناه و بی پناه میهن ما میشوند. این عملیات کور و آدمکشانه در گذشته ها نیز در مناطق مختلف، ظاهراً به نام جنگ علیه طالبان صورت گرفته و صد ها تن را به کام مرگ و نیستی کشانیده است. مثلاً، در شیندند، فراه، بادغیس، لغمان، قندوز و سایر جاها. این اقدامات جنون آمیز و عملیات کور نظامی حتا محافل عروسی و شادمانی مردم ما را به عزاداری و اندوه مبدل نموده است. علی رغم آنکه مقامات ناتو و نظامیان امریکایی پیوسته وعده میدهند که دیگر جلو چنین عملیات هوایی و پُر تلفات را خواهند گرفت، ولی باز هم هر روزیکه میگردد بار دیگر عین عمل ضد مردمی را انجام میدهند، چون هستی و زندگی افغان نزدشان، ارزان ترین و بی ارزش ترین زندگی های روی جهان ماست. تازه در ولایت کنر به تعداد ده نفر که هشت نفر از آنها شاگردان جوان مکتب بودند، در اثر بمباران سنگدلانه جان های شیرین شان را از دست دادند و حدود پنجاه نفر دیگر زخمی شدند. موضوع این عملیات هوایی و تلفات افراد ملکی، اخیراً بار دیگر در "پارلمان" کابل مطرح شده و عده ای از "وکلا"، علاوه از اعتراض و انتقاد، از دولت کرزی خواستند تا یک دستور العمل معین برای عملیات نیرو های خارجی ترتیب دهد، تقاضایی که هرگز در صورت اشغال میهن ما عملی نشده و نخواهد شد. آنچه در جرو بحث های اخیر "پارلمان" تازگی داشت، این بود که یونس قانونی رییس "پارلمان" در برابر اعتراضات بعضی از وکلا، مَهر از دهن برداشت و گفت: "موضوع، مهم تر از صلاحیت های حتی رییس جمهور کشور است."

اگرچه قبلاً نیز بعضی از وزراء و منسوبین دولتی در برابر وکلای پارلمان با زبان بی زبانی گفته بودند که در مورد عمل کرد نیرو های خارجی در افغانستان از هیچگونه صلاحیت بر خورد دار نیستند. اما این بار با اظهارات رییس "پارلمان"، نه تنها مضحکه دولت مداری کرزی و تیم کاری اش کاملاً بر ملا گشت، بلکه این سوال را نیز در اذهان مردم ما خلق نمود که هرگاه چنین است شما "وکلا" اگر واقعاً افغان هستید و وجدان دارید، چرا هنوز هم بالای کرسی های "پارلمان" یک رژیم دست نشانده لمیده اید؟ آیا برای یک وکیل یا نماینده حقیقی، با وجدان، با مسؤولیت و افغان اصیل و آزاده وکالت کردن و سهم داشتن در چنین نظام ننگین و شرم آور ضرور خواهد بود؟ آیا وقتی کشور از ما و اختیارش در دست بیگانگان باشد و "رییس جمهور" و وزراء و منسوبین دولت از هیچگونه صلاحیتی بر خورد نباشند، آیا ایجاب نمی کند که شما به اصطلاح وکلای ملت هرچه زود تر و عاجلتر در میان ملت بروید و آنها را از اصل حقایق آگاه سازید و با همسویی آنها در راه طرد بیگانگان اشغالگر اقدام نمایید؟ البته بدون آنکه با دهاره چاکر پیشه، جاهل و قرون وسطایی طالبان متحد شوید؟ زیرا، کار و عمل ملت افغانستان، ماهیتاً از کار و عمل دهاره طالبان کاملاً متفاوت است و باید هم باشد.

گزارش جالب، تکان دهنده و شرم آور دیگر اینست که جنرال خدایداد وزیر مبارزه با مواد مخدر (قبل از سلب اعتماد در شورا) با صراحت اظهار داشته بود که " افراد در همه سطوح از یک مامور پولیس گرفته تا اعضای بلند پایه حکومتی که شبکه های قاچاق مواد مخدر را رهبری میکنند، از تجارت مواد مخدر سود می برند " وی افزوده است که " ریشه ککن سازی اعضای مفسد حکومت و بازداشت رهبران حلقات قاچاق مواد مخدر تا حدی نا ممکن است ... قاچاقبران بزرگ در داخل حکومت جا دارند اما در بیرون از افغانستان زندگی میکنند و در پشت شبکه های قاچاق مواد مخدر هستند "

حال شما خواننده های گرامی قضاوت فرمایید. وقتی وزیر به اصطلاح مبارزه علیه مواد مخدر که در عین زمان یک جنرال نظامی هم است و در تماس نزدیک و همیشگی با "رییس جمهور" و طبعاً با منابع صلاحیتدار خارجی نیز میباشد، میگوید که هم اعضای بلند پایه حکومت در قاچاق مواد مخدر دست دارند، هم سرکوب و تصفیه آنها ناممکن است و هم قاچاقبران بزرگ در داخل حکومت جا دارند. اما در عین حال این نکته را ماهرانه می افزاید که این قاچاقبران بزرگ در بیرون از افغانستان زندگی میکنند.

سخنان جنرال خدایداد در واقعیت امر چند پهلو دارد: پهلو اول آن نقش حکومت و حکومت داران افغانستان در قاچاق مواد مخدر و طبعاً در کشت و ترویج این ماده زهرآگین عمده است. و پهلو دوم سخنش، بکنوع گریز از مسؤولیت، معرفی افراد مهم و مسؤول دولتی و سوم، هراس از افکار عامه مبنی بر دستگیری و محاکمه "رهبران حلقات قاچاق" میباشد و تذکرات وی احتمالاً چنین مفهوم را نیز تداعی میکند که گویا افراد بلند رتبه کشور های خارجی در این معامله ننگین دست دارند و جناب وزیر از افشاءنام آنها معذور است.

موضوع هرچه هست، و نحوه اظهارات هم هر قدر دیپلماتیک و چند پهلو و گریزنده باشد، اکنون مردم افغانستان میدانند و کاملاً آگاهی دارند که "رییس جمهور" شان یک عنصر دست نشانده، بی کفایت و بدون صلاحیت بوده مامورین بلند پایه حکومت وی غرق در زراندوزی و بیعدالتی و غارت مال و جاه عامه هستند و هیچ کدام آنها برای ملت فقیر، جنگ زده و مظلوم افغانستان دلسوز نبوده و نیستند.

پس از عرض این نکات، میتوان چنین استنباط کرد که چه بسا نیرو های خارجی به سر دمداری ناتو و امریکا در افغانستان، بمباران هوایی غیر دقیق و پر تلفات را عمداً و قصداً انجام میدهند تا اهالی مناطق مختلف کشور را به تدریج به سوی طالبان برانند و از این طریق گروه متذکره را تقویت کنند، اعتبار بیشتر بخشند و اوضاع را تا بدانجا

متشنج و خونین سازند که افکار عامه در افغانستان و منطقه، بالاخره به جدایی و تجزیه و تغییرات جغرافیایی که قدرت های استعماری در نظر دارند، راضی گردند. این گفته ها را اعمال و کردار جانبدارانه و عملیات اسرار آمیز هلیکوپترهای به اصطلاح ناشناس، تپانی های سرّی و نقل، انتقال طالبان مسلح به مناطق مختلف کشور، اغماض از دستگیری ملا عمر، گلبدین و سایر سر کردگان طالبان ظرف هشت سال گذشته و ده ها سند و مدرک دیگر به اثبات میرساند.

از سوی دیگر، ارتش پاکستان تاکتیک جنگ علیه قبایل متخاصم و برخی از گروه های طالبان را طوری تعیین کرده و میکنند که در اثر محاصره و فشار های نظامی، افراد و گروه های تفنگ دار طالبی و القاعده و دیگر تروریستها از راه ها و معبرهای شناخته شده و مصون به طرف خاک افغانستان بکروند و در این کشور، دهشت و خرابی بیشتر را به راه اندازند. وقتی انسان، سیاست ها، بازیهای دیپلماتیک، جنگهای زرگری و فعل و انفعالات دستوری و برنامه ریزی شده مقامات پاکستانی را از یکسو و تاکتیک ها و فریبکاریهای منابع خارجی را از سوی دیگر ملاحظه میکند، پس از یک تفکر دقیق و عمیق به این نتیجه میرسد که همه دستها به خاطر عملی سازی بعضی برنامه های ظاهراً پنهان در منطقه با هم کار میکنند و همه گونه تلاشها در یک مسیر خاص به ضد هست و بود ملت افغانستان در حرکت اند.

به هر حال، ما امیدواریم هرچه زود تر روزی فرا برسد که همه حسابهای شیطانی، استعماری و ضد منافع ملی مردم افغانستان که از سوی قدرتمندان خارجی در حال پیاده شدن است، در اثر مبارزات دلیرانه مردم ما معکوس گردد و به رسوایی و زوال خود شان بینجامد و چنین باد!